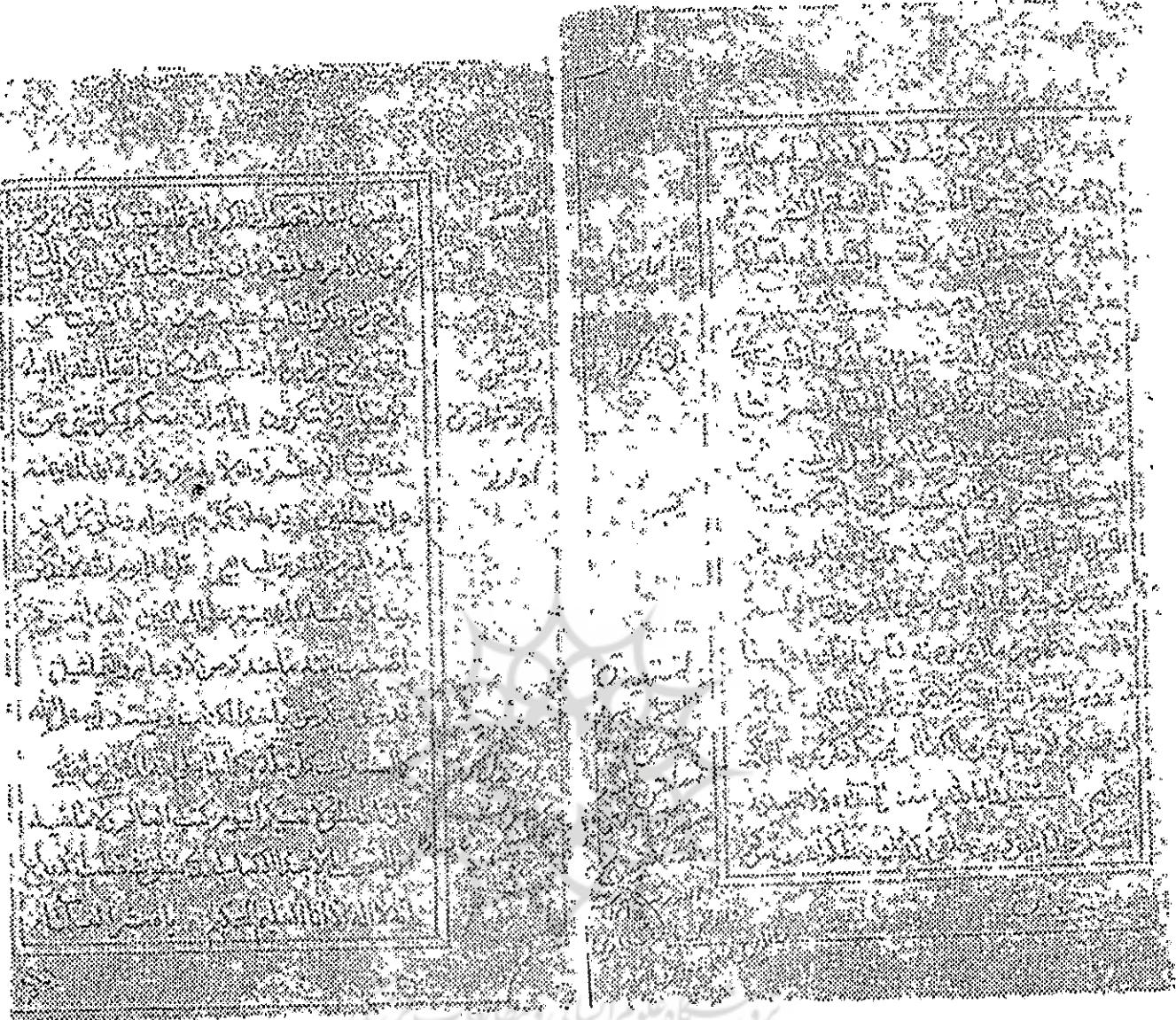

کتاب اقدس

(۲)

پنج شش سال پیش آنان می‌خواستند به مناسبت تصادف سال ۱۳۹۰ هجری با صدمین سال قمری تدوین اقدس، کتاب مزبور را در صورت تازه‌ای باتشریفات جشن بادبود مخصوصی انتشار پدهند و پس از سالهای متعدد که دیگر به هیچ‌وجه نسخه خطی و چاپی تازه‌ای از آن در اختیار مریدان قرار نگرفته بود اقدس چاپ جدیدی در دسترس ایشان قرار دهند. نمیدانم چه باعث شد که بار دیگر بلا حاصل و تصمیم به سکوت و نسیان امر گرفته شد. شاید موضوع زبان کتاب باعث براین تصمیم به فروگذاشت شده باشد، چه در میان این فرقه به ندرت پیرو عرب زبانی پیدا می‌شود که از این متن عربی بتواند استفاده کند و آنان که زبان عربی را نیکو آموخته باشند از درک معنی و لفظ عبارات آن لذتی را که از یک اثر ادبی و مذهبی و اخلاقی معروف عربی می‌برند انتظار نخواهند داشت. چنانکه میدانیم ندو هفت درصد کسانی که در آسیا و آمریکا و افریقا به این اسم و رسم شناخته شده‌اند، فارسی زبان مادری ایشان است و به زبان اقدس که عربی خاصی است کوچکترین آشنائی ندارند. در این صورت انتشار ترجمه فارسی آن بطور مسلم بر چاپ متن عربی خیلی ترجیح دارد. عجب است که در طی صد سال متولی، هرگز حضرات در صدد ترجمه این کتاب مهم خود به زبان دیگری اعم از فارسی و انگلیسی و اردو و ترکی وغیره بر نیامده‌اند و تاکنون اگر احیاناً به زبان دیگری ترجمه شده باشد از طرف مسیحیان روسی و آمریکائی

* آقای استاد سید محمد محیط طباطبائی از محققان و پژوهندگان طراز اول کشور.

شکل ۳ - صفحه ۵۷ از اقدس چاپ
شکل ۴ - صفحه ۵۸ از اقدس چاپ
۱۳۰۸ بیانی

بوده چنانکه تو مانیسکی خاورشناس روس در ۱۸۹۹ میلادی ترجمدی از اقدس بدروی
کرد و در ۱۹۶۱ این دفتر بوسیله الدرو میلر از داعیان پروتستانی امریکائی که سالها
در ایران زیسته بودند به زبان انگلیسی ترجمه و چاپ و انتشار یافت، در صورتیکه هنوز
یک فرد یا هیأت بهائی در شرق و غرب دست به چنین اقدامی نزده است، این مسامحه و
دفع الوقت در ترجمه و تفسیر و چاپ متن اقدس به تدریج تولید چنین بدگمانی کرده که
این فرقه بدین کتاب اساسی خود توجهی ندارد، در صورتیکه جزآن هم مبنائی برای
تشخیص وظایف و تکالیف شرعی خود نمیتوانند سراغ کنند.

قدس از حیث حجم مطلب تخمیناً به اندازه یک نهم کتاب خداست که جمع کلمات قرآن کریم بنایه محاسبه‌ای شصت و شش هزار کلمه میباشد و هفت هزار کلمه عربی برای ترجمه یا چاپ تازه چندان تولید رحمت و صرف وقت نمیکند. پس این بی توجهی را باید معلوم علت اساسی دیگری دانست که برای امثال اغیار درست آشکارا نیست.

وقتی به این متن قدیمی قدس دست رسی حاصل شد که چهار سال پس از تاریخ تدوین اصل و چهارده سال پیش از تاریخ نخستین انتشارش تحریر یافته و همه قرائی نسخه‌شناسی از خط و کاغذ و اسلوب تحریر اصالت و قدمت نسخه را تایید میکرد، موقع را برای تطبیق آن با نسخه چاپ استاندارد بمیشی غنیمت شمرد و آنها را بایکدیگر از آغاز تا انجام سنجید. در ضمن تطبیق به ندرت صفحه‌ای از نسخه چاپی را با متن خطی قدیم (۹۶) مطابق یافت بلکه موارد اختلاف در ۴۶ صفحه به بیش از دویست مورد میرسید که در صفحه ۵۷ و ۶۰ حتی چند سطر متواالی از نسخه چاپی حذف شده بود. (کلیشه ۳ و ۶)

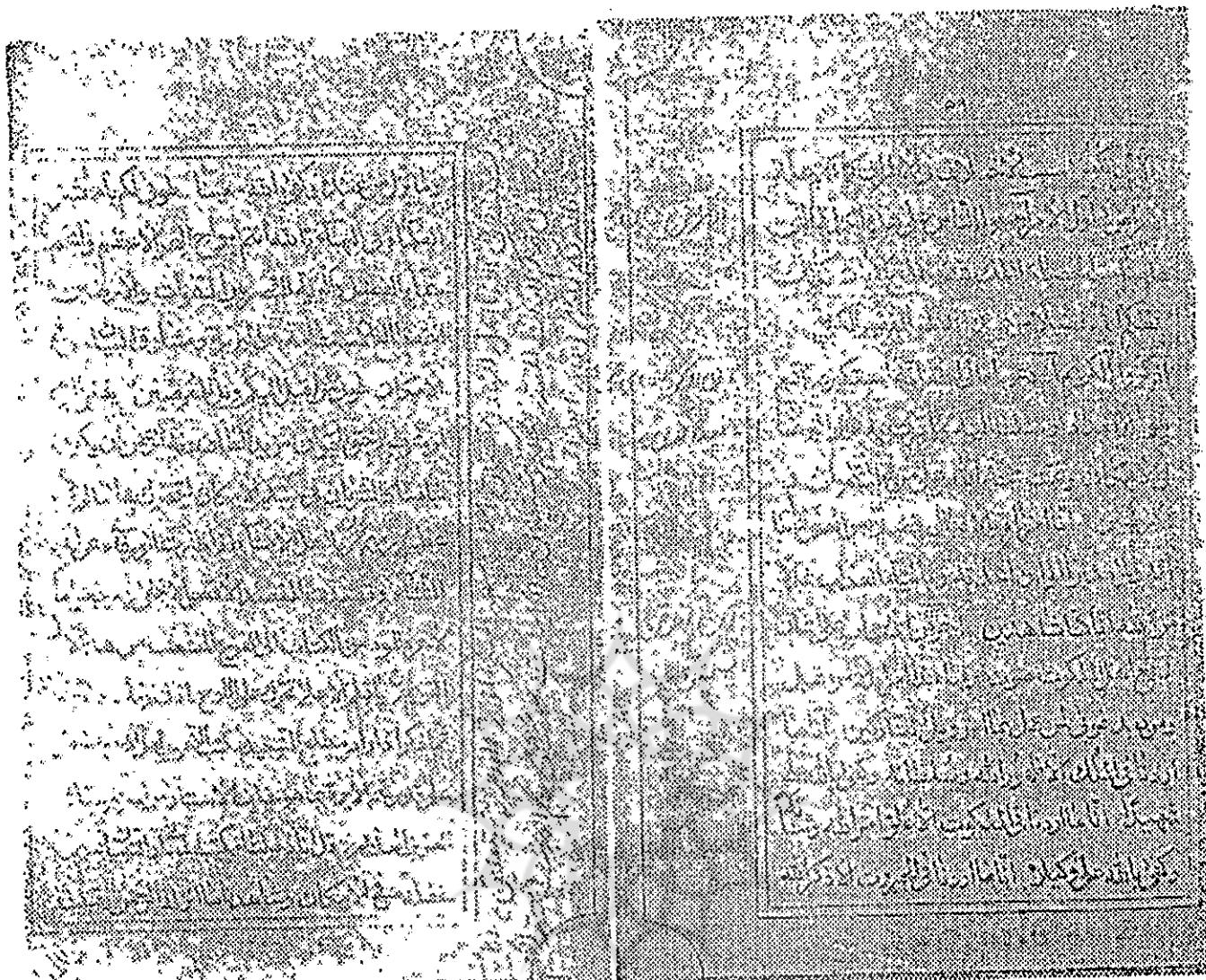
نسخه خط ۱۲۹۶ چنین به پایان میرسد: (کلیشه ۲)

«هذا سبب الاتحاد لوانتم تعلمون والعلة الكبرى للاتفاق والتمدن لوانتم تشعرون.انا جعلنا الامرين علامتين لبلوغ العالم وهو الاس الاعظم نزلناه في الواح اخرى، والثاني نزل في هذا اللوح البديع. ختمتها في يوم چهارشنبه ۷ شهر صفر المظفر سنة ۱۲۹۶». در صورتیکه نسخه چاپ بمیشی بدین سان پایان میپذیرد.

«...والثانى نزل في هذا اللوح البديع. قد حرم عليكم شرب الافيون ان انهينا كم عن ذلك نهياً عظيماً في الكتاب والذى شرب انه ليس مني، اتقوا الله يا اولى الالباب.»
بدین ترتیب معلوم میشود حرمت شرب افیون یا به عبارت دیگر کشیدن تریاک بدین صراحت سالها بعد از تدوین کتاب قدس و در حین اقدام به طبع برآن افزوده شده است. پس از تطبیق نسخه چاپی با نسخه خطی، موارد اختلاف را در کنار صفحه‌ها بر حاشیه‌ها یادداشت کرد و به بررسی آنها پرداخت و دریافت آنچه که در نسخه چاپی غالباً تغییر یافته هماناً کلماتی بود که از نظر قواعد زبان عربی به نظر ناشران مجاز کتاب درست نیامده و بنایه اجازه‌ای که از طرف پهایا در دست داشتند به اصلاح و تبدیل آنها پرداخته‌اند.

این اصلاحات گاهی املائی بوده مانند عنی در سطر ۷ از صفحه ۵ نسخه خطی که به عنای چاپی اصلاح شده و یا آنکه از نظر نحوی تصور اشکالی میشده مانند «ان یبلغ رشدهم» خطی که «ان یبلغوارشدهم» در نسخه چاپی شده است.

این نوع تغییر کلمات قسمت اعظم اختلاف را در برمیگیرد و کم کردن چند سطر در صفحه‌های ۵۷ و ۶۰ گوئی به رعایت بلاغت لازم شده ولی افزایش حکم تریاک در پایان

شکل ۵ – صفحه ۵۹ از اقدس چاپ بمبینی
شکل ۶ – صفحه ۶۰ از اقدس چاپ اول
بمبینی در ۱۳۰۸

نسخه چاپی شاید بنابر ضرورتی مربوط به موقع چاپ صورت گرفته باشد و آن موضوع دخالت فقهای شیعه ایران در کارکشیدن تنبایک و توتوون و تأثیر فوق العاده‌ای که فتوای حرمت دود در ایران بخشیده بود سران این فرقه را هم به بذل همتی و ادار ساخته است. به هر صورت چنانکه در نسخه «هو صاحب الحب والوفاق فی بیان» که در ۱۳۱۵ هجری هنگام بالا گرفتن اختلاف میان فرزندان میرزا حسینعلی در بمبینی به چاپ رسیده میرزا محمدعلی غصن اکبر و میرزا آقا جان خادم اجازه تجدیدنظر در نوشته‌های بهاءالله و از جمله اقدس داشتند و براین اساس آنچه در اقدس از آرایش و افزایش و کاهش لفظ عبارت روا دیده‌اند به کار برده‌اند و درنتیجه میان اقدس خطی و

چاپی اختلاف صورت فوق العاده به وجود آورده‌اند.

پیش از آنکه نسخه اقدس چاپ بغداد انتشار یابد، مردم عرب‌زبان عراق و سوریه و فلسطین و مصیر به ندرت از وجود چنین کتابی در دست حضرات آگاهی داشتند و دوراندیشی عقلای فرقه‌در دور نگاهداشتن کتاب اقدس از چشم قوم عرب شاید تنها مربوط به مخالفت وجود چنین کتابی با صورت ظاهر ادعای آنان نبوده که فرقه‌ای از صوفیه شمرده می‌شدند بلکه برای عدم استحضار فضلا و ادبای عرب بر اسلوب تحریر چنین کتابی بوده که لاقل در هر صفحه آن از لحاظ عربی نویسی به طور متوسط سه‌چهار مورد قابل اعتراض به نظر میرسید.

پیش از بروز اختلاف میان فرزندان به‌هاچنین معمول شده بود که اقدس را باوصیت نامه‌بها یا کتاب عهد و مجموعه سوال و جوابی درباره احکام غیر منصوص باهم بنویسند در یک مجموعه که نسخه‌ای از آن به خط زین‌المقربین در سال ۱۳۱ به اختیار انور و دود مهاجر بهائی زاده و برگشته از حیفا و عکا بود که از آن در کتاب ردیه خود جمله‌های کلیشه‌ای متعدد نقل کرده است و نوشتہ که نسخه دیگری از همین مجموعه را یکی از خویشاوندان او به موزه بریتانیا داده است. پس از کتاب عهدی منتظر شدو اغصان آن شجره مورد سب و طعن بهائیان قرار گرفتند گوئی در میان آن رسالت سوال و جواب فارسی با متن عربی اقدس جنسیتی دیده نمی‌شد که هردو را از پهلوی اقدس عربی جدا کردند. مسلم است هر بهائی و بهائی زاده طرفدار عباس افندی و شوتوی افندی که میرزا محمدعلی غصن اکبر و میرزا آقا جان خادم را ناقض و دشمن و سزاوار سب و لعن میداند، حاضر نیست کتابی را که این دو تن هنگام چاپ به اصلاح آن همت گماشته‌اندو حتی الامکان از نقاط قابل اعتراض آن کاسته‌اند به چشم رضا و رغبت بنگرد و یا آنکه به تجدید چاپ و انتشار آن همت گمارد، چه این اقدس در حقیقت اقدس غصن اکبری است نه غصن اعظمی. از طرف دیگر صرف نظر کردن از اصلاحات و تغییرات مسطور و مطبوع و بازگشت به صور خطی نامطبوع بار دیگر سراسر متن اقدس را در معرض انتقاد ناقدان خودی و بیگانه قرار میدهد و بداشکلالات املائی و صرفی و نحوی و بیانی آن ناگزیر از اشاره خواهد بود. پس همان بهتر که این کتاب پر ماجرا را مانند هشتاد سال گذشته نادیده بگیرند و از آن مانند مجردات نامقید و غیرقابل مشاهده سخن بگویند. توضیح مقداری از مطالب موردنظر با ملاحظه اوراق زراکس شده از نسخه‌های خطی و چاپی در کلیشه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ خاطرنشان خوانندگان می‌گردد و نیازی به تفصیل ندارد.